

Sporočila [o izviru pri Andritzu](#), severno od Gradca, v bližini Sv. Veita

Izvirni Evangelij

29. Julij 1840, ob 3/4 5 uri popoldan

Prevod A.P.

Lorber sporoča, kaj mu govori Gospod, imenovan Izvir. - Zapisnikarji: K. G. L.; Andr. H.; Ans. H. -

1. Preden vam Izvir pokaže Svoje bistvo, je potrebno vedeti, kako in kje pridem do njega.

2. Več kot 7560 m globoko, v poševni smeri proti jugu, je široka in velika odprtina, ki jo je pri nastanku gora ustvaril Božji ogenj. V tej odprtini se tudi zbere vsa voda, ki jo gore sesajo iz vlažnega zraka. Ker je ta velika in široka odprtina na ta način ves čas ohranjena in teža teh dvignjenih gorskih gmot, pa tudi zraka, ki je na tej globini že zelo stisnjen, pritiskajo na vodovje, da na tej točki, ki ste jo pravkar videli, pa tudi marsikje drugje, te podzemne vode skozi majhne in večje odprtine votlih prehodov gora pritečejo navzgor do dnevne svetlobe. Kajti glejte, da sem tako pripeljan na površje Zemlje in ne v globine, kot bi si nekateri mislili, se zgodi z razlogom, ker je podlaga tega Mojega podzemnega stanovanja, ki ga vi imenujete postelja, trdna in zelo kakovostna kamnina, v kateri počivam kot v kotlu.

3. V ta kotel pa so speljane še tri žile v velikosti človeške roke, ki segajo v severovzhodni smeri več kot 22,7 km globoko pod goro, ki jo vi imenujete »Schockel«, pod katerim je še veliko večji kotel in vodni rezervoar, ki je nastal tudi z nastankom imenovane gore po božanski ognjeni moči, ki je Očetova ljubezen.

4. Prvotno je ogenj bival in neprenehoma gorel v teh odprtinah že dolga stoletja. Ko je voda med ognjenimi zidovi množično prodrla skozi razpoke, sem na poti skozi vroče razpoke skoraj izhlapel in bil použit. In Moja mirna moč je postala dejavna po ognju, ki je potem pripeljal množico podzemnim voda do dnevne svetlobe. Ker pa so te razpoke s časom postajale vse večje zaradi odtrganih delov, sem posledično lahko v vse večjih količinah prodril in padal na ogenj in ga omilil v njegovi objestnosti, ki je, čeprav izhaja iz očetove ljubezni, vseeno kot ogenj imel v sebi pomemben del jeze božanstva. Ta je postopoma ugasnil v spodnjih delih kotla in je zgolj tu in tam gorel še dve stoletji v višjih predelih dvignjene vodne mase.

5. Ko pa so gore, po volji stvarnika končno dobile svojo pravično obliko, višino razsežnost in težo, je večna ljubezen poslala malega in dobrega angelskega duha, da je ogenj popolnoma zadušil

6. Naj nihče ne verjame, da je tak gorsko dominantni duh le pravljica. Ker so neskončne in brezštevne vojske duhov voljno podvržene ljubeči moči Večnega, najdejo največje veselje in blaženost v tem, da jim Gospodova ljubezen tu in tam dodeli neko delo. Gospodova ljubezen pa jim seveda pogosto izpolni kar si z veseljem želijo.

7. Poglej, kako pred tvojimi očmi prodrem na površje skozi majhne žile le 190 m daleč od tega vidnega mesta. In glej, če ne bi bil dobri duh dodeljen moji poti in jo čistil, bi jo že davno zaprla ali kako drugače uničila moja dolgočasna nerodnost. Toda ravno ta duh mi je bil dodeljen, da varuje in ohranja te moje male poti v lepem in vedno istem, mirnem in nežnem redu že več kot tisočletje in mi pusti, da kot govoreči primer ne postanem moten - tako da ljudje, ki me zaradi moje čistosti in odmaknjenosti želijo obiskati, lahko razveselijo svoje oči z mojo jasno svežino in čistostjo, se spomnijo in zamislijo (če spoštujejo tudi pomen enega čistega Boga), da lahko čisto in jasno zaznavanje bistva lastnega bitja, pa tudi drugih bitij, dosežejo od Boga le z mirnim in skromnim videzom v tihi in odmaknjeni samoti.

8. Nekoč je na tem področju živel več pobožnih ljudi, katerih misli so bile Bog in katerih dejanja niso bila nič drugega kot ljubezen. Ti ljudje so skoraj vsak dan s pobožnimi in preprostimi srci prihajali na ta kraj, kjer ste sedaj vi. Ko so ti ljudje o Bogu boguvšečno premišljevali in se mu predali in mu tudi žrtvovali svoje dnevno delo, je taisti dobri duh vedno prihajal iz mesta na levi strani spomenika (ki je bil šele pred kratkim postavljen za nevrednega) in pobožno množico naučil spoznavati božjo ljubezen in modrost, poslušnost in ponižnost, v tem pa tudi veliko božjo ljubezen in tudi vse vrste čudovitih skrivnosti narave.

9. Ti ljudje so se potem s tem duhom pogovarjali več ur. Zapustil jih je samo, če ga je poklical kakšen potreben ukrep. Morali bi biti prisotni in gledati v moje ogledalo, v katerem bi videli, da pred Bogom vse stvari dajejo veselje in so dovzetne za veselje. Toliko vam povem – toda naj vam ne bo smešno – skakal sem kot kakšna živahna plesalka v svojem majhnem bazenu in kamni so ploskali z svojimi pomenljivimi aplavzi.

10. Toda zdaj živeti ljudje, ki so postali bolj materialni, kot ti prežeti kamni, ki me obkrožajo, verjetno nikoli ne bodo doživeli tako naravno duhovnega veselega doživetja. Kdor ni ustvaril življenja duha v sebi pod vplivom nebeških duhov po poslušnost in ponižnost pred vsemogočnim stvarnikom, je njegovo življenje zgolj materialno življenje in ga zabavajo duhovi materije, ki pridejo vanj s hrano in pijačo. Takšen človek, ki je zopet postal materija, z svojimi materialnimi čuti ne more več videti, slišati in občutiti ničesar drugega kot materijo iz katere je, jo ljubi in v njej živi.

11. Povsem drugače pa je pri ponižnem in poslušnem poduhovljenem človeku. Ta ne vidi samo materije, ampak vidi v materiji svojo sorodno izvirno duhovno bitje, ki prav živahno deluje. Po skromnem pogovoru s takšnim duhom dobi najgloblji vpogled o raznolikih, tu in tam razdejanih in pogostokrat tudi o popolnoma raztopljenih grobih snoveh. Toda v pogovor ne bo vstopil samo z enim duhom, temveč bo lahko navezal

poučni pogovor z veliko različnimi duhovi za vsako področje vidne, tako žive kot navidezne narave in tudi povsem mrtve navidezne narave.

12. Poglejte, če pogledate moje ogledalo boste opazili na njegovi površini različno gibanje: prvo je urejeno, pravilno in krožno, ki ga povzroča moja notranjost – in drugo je neurejeno, nepravilno in narobe oblikovano, ki ga povzročajo zunanje okoliščine .

13. Poglejte, če bi živeli v duhu, ne bi v prvem gibanju opazili le gibanje, ki ga povzročajo grobe materialne okoliščine, ampak bi v veliki jasnosti odkrili čudovito berljivo pisavo vsemogočnega Božjega prsta. Ker pa tega niste sposobni, vas želim na kratko poučiti nekaj o tej duhovni ABC ju in njenem globokem pomenu.

14. To krožno gibanje ustvarja materialno duhovni mehurček, ki se dviga iz moje notranjosti, skozi katerega se (ne čudite se temu, kar vam bom naznanil) umirjeno duhovno bitje osvobodi pretežkega pritiska mrtve snovi; iz tega se lahko naučite tudi naslednjega duhovno ustreznega nauka, da je bila tudi vaša duša na podoben način osvobojena iz materije. Tudi z vami je enako, ker je vaša duša še prav tako vezana na materijo, naj ta pot iz najglobljega jedra vašega bitja na površino poteka po razodetem in urejenem bogu podobnem krožnem delovanju, da bi vaše celotno bitje, ki je samo po sebi materialno, postavilo v urejeno gibanje, kot je moja zrcalno gladka površina. To Moje stališče je tudi ustrezna podoba za vas, da bolj, ko se umaknete iz zlobnega sveta, ki vihra zunaj, toliko lepše postaja to vaše bogu podobno življenje duha

15. To malo, kar ste slišali tukaj, je vse, kar vam trenutno iz sebe in od sebe lahko in hočem povedati. Če pa boste podobne življenjske gibe zaznali iz svojega duha na svoji površini, kot jih vidite na moji zrcalno gladki površini, potem se vrnite in se naučite prepoznavati globlje čudežne stvari božanske ljubezni in moči na Moji majhni in plitvi obali! Amen!

Jakob Lorber
Nebeški darovi

